

signal til vedkommende, som han skal køre udenom. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det vil afstedkomme Retstrætter.) I mange Tilfælde er det betydelig bedre og mindre farefuldt, naar Motorstyreren ikke giver et saadant Signal, end naar han giver det; thi mange Gange kan Signalet forskrække Hesten, medens det paa en bred Vej aldeles ikke skræmmer Hesten, at Motorkøretøjet kører udenom den; den ser ikke Motorkøretøjet, før det er langt forbi. Den højtærede Justitsminister udtalte sig imod Ændringsforslag Nr. 14, og de ærede Medlemmer for 5te Kreds (Oluf Jensen) og 1ste Kreds (Christiansen) udtalte sig ogsaa imod det. Det ærede Medlem for 5te Kreds henviste til, at denne Bestemmelse i Loven var enstemmigt indstillet af det nedsatte Udvalg, der havde fremsendt Forslag til Motorlov, til det høje Ministerium, et Udvalg, der er nedsat af Aamtsraad, Sogneraad og forskellige motorinteresserede Foreninger. Jeg skal dertil sige, at man var ingenlunde i dette Udvalg, hvor jeg havde den Ære at være Formand, enig om denne Bestemmelse, men at man for at komme til en enstemmig Indstilling til Justitsministeriet om et Forslag, som man havde haabet paa, at det høje Ministerium paa det allernærmeste havde fulgt, fra visse Sider gav Afkald paa sine Særstandpunkter, og at jeg bl. a. ogsaa paa det Punkt veg bort fra det, jeg egentlig ansaa for rigtigt. Men da Lovforslaget saa blev fremsat af den højtærede Justitsminister, og det senere ved Ændringer i det andet høje Ting er blevet ændret paa ikke saa faa Punkter bort fra det, som blev foreslaaet af dette Udvalg, har jeg for mit Vedkommende ikke fundet nogen som helst Skrupler ved at gaa over til det Standpunkt, som jeg egentlig anser for det rette i Modsætning til, hvad jeg den Gang var med til at indstille som et Offer. Og jeg kan ikke nægte, at det er et overordentligt Offer at skulle være med til at indføre Lygtetvang for andre Køretøjer. Dette er selvfølgelig ikke saa stor en Ulempe for, hvad man kalder Personbefordringer. Der er Ulempen ved at indføre Lygtetvang jo ikke saa overordentlig, men for Arbejdskøretøjer er det en overordentlig Ulempe at skulle være tvunget til at have Lygter af Hensyn til Motorvognene, og naar disse er forsynede med ordentlige Lygter, som uden at være alt for stærkt blændende dog lyser i en rimelig Afstand, kan dette ikke være nødvendigt, og det viser sig ogsaa, at man nu i en Række af Aar har kunnet færdes med Motorkøretøjer paa Vejene uden at have de andre Køretøjer belyst. Om

Ændringsforslag Nr. 15 udtalte den højtærede Minister, at det ikke var saa hensigtsmæssigt at paabyde en Mindstebøde, men at man burde stille Domstolene frit. Det er jo ogsaa en af de Bestemmelser, der skulde tjene som Modvægt overfor den større Hastighed, som man er gaaet med til i Lovforslaget.

Om Ændringsforslag Nr. 16 antager jeg, at det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Godskesen) vil optage en Debat med den højtærede Justitsminister i Anledning af de Bemærkninger, der faldt om dette Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 17 til § 34 er jo et af de Ændringsforslag, der sammen med Ændringsforslagene Nr. 18 og 19 skulde raade Bod paa en uforvarselig Kørsel af berusede Personer. Ministeren mente, at det var meget strenge Bestemmelser, som blev indført, idet man fuldstændig berøvede den paagældende Fører Førerretten, men det staar der ikke i § 34, der staar, at ved Dom kan en Fører frakendes Retten til at være Fører enten for et bestemt Tidsrum eller for bestandig. Førerretten skal altsaa ikke i alle Tilfælde frakendes ham for bestandig, fordi han har været beruset. Den højtærede Minister udtalte sig i Anledning af Ændringsforslag Nr. 22 imod, at hele Afgiften tilfaldt Kommunerne, og mente, at der kunde være Tale om, at Staten skulde have en Indtægtskilde i Motorkøretøjerne, men jeg finder, at dette ikke vil være den rette Maade at skaffe Staten en ny Indtægtskilde paa. Hele Motorkørselen har paalagt Kommunerne uhyre Udgifter, Udgifterne dertil maa tælles i Hundre tusindvis af Kroner for flere Amters Vedkommende, og det vilde være ganske urigtigt at unddrage de Autoriteter, som skal drage Omsorg for, at der er Veje, hvor Motorkøretøjer maa færdes, og at disse ikke ødelægger Færdselen for alle andre vejfarende. Automobilafgiften, at berøve dem de Midler, som dog i nogen Maade kan være en Erstatning herfor. Naar man, som jeg udtalte før, i Udvalget ikke har haft Betæneligheder ved at inddrage ogsaa de sidste 5 pCt., som Staten har oppebaaret, til Kommunerne, er det i Betragtning af, at Staten intet yder for disse Penge. Hele Regnskabsvæsenet, som medfølger, paaahviler Retsbetjenten i Jurisdiktionen, dertil betaler Staten intet. Hvis Retsbetjenten ikke kan afholde Udgifterne af sin egen Lomme eller udføre dem med det Kontorpersonale, han allerede har, maa den kommunale Kasse træde til — det har den maatte gøre f. Eks. i Københavns Amt —, fordi det er en overordentlig stor